

สรุปผลการประชุมระดมสมอง
การพัฒนากระบวนการผลิต การตลาดของข้าวโพดอย่างยั่งยืน
วันศุกร์ที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ห้องประชุม สถาบันยุทธศาสตร์การค้า
ดำเนินรายการโดย **ผศ.ดร. ธนวรรณ พลวิชัย**

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

สถาบันยุทธศาสตร์การค้า

1. คุณดาลัด แก้วไพฑูรย์	ผู้อำนวยการ
2. คุณมนสิชา แดงรัมย์โสภณ	เจ้าหน้าที่

หน่วยงานเอกชน

1. คุณโสภณ ดีประหลาด	หอการค้าจังหวัดสระบุรี
2. คุณมานิช วีระกุล	บริษัท กบินทร์พาณิชย์การเกษตร จำกัด
3. คุณสุรพร นันทสำเร็จ	
4. คุณบุญธรรม อร่ามศิริวัฒน์	สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
5. คุณอารี ศรีจอมขวัญ	ร้านสหกิจ ท่าเรือ (ร้านหยง)
6. คุณเทอดศักดิ์ ลามจิตรกุล	ร้านตรงพาณิชย์
คุณหนูชรี ลามจิตรกุล (แทน)	
7. คุณทวี ตันติพงศ์อนันต์	บริษัท นานาพรรณเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด
8. คุณธนภณ ตันติพงศ์อนันต์	บริษัท นานาพรรณเกษตรอุตสาหกรรม จำกัด
คุณณการุณ ตันติพงศ์อนันต์ (แทน)	
9. คุณธนเดช แสงวัฒนกุล	กรรมการและเลขานุการสมาคมส่งเสริมการเลี้ยงไก่ในพระบรมราชูปถัมภ์
10. คุณณัฐภรณ์ ภูสว่าง	ผู้จัดการสมาคมส่งเสริมการเลี้ยงไก่ในพระบรมราชูปถัมภ์
11. คุณพยุศักดิ์ อภิเมธีธำรง	สมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย
12. คุณเพ็ญกาญจน์ วรรณขาว	บริษัท เจริญวัฒนา (ไฉ่วเทียนเซ็ง) จำกัด จ. นครปฐม

กระทรวงพาณิชย์

1. คุณพิกุล ทักษิณวราจาร	รองอธิบดีกรมการค้าภายใน
2. คุณพิมพ์มล มนูกมล	กรมการค้าภายใน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

1. คุณธวัชชัย วรรณานต์	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการผลิตพืชไร่ กรมส่งเสริมการเกษตร
2. คุณอำนาจ จันทร์ครุฑ	นักวิชาการเกษตร 7 ว. กรมส่งเสริมการเกษตร
3. คุณโสภภาพรรณ นิลรักษ์	เศรษฐกร 8 ว. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4. คุณพัชรา กฤตผล	เศรษฐกร 8 ว. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
5. ดร. สุรพงษ์ เจริญรัต	กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

1. คุณอภิรดี ยิ้มละมัย	รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารกลาง
2. คุณอมรรัตน์ ปรุงพาณิชย์	สำนักวิจัยและพัฒนา

รายชื่อผู้ไม่ได้เข้าร่วมประชุม

1. คุณเกรียง อิศระเสนารักษ์	บริษัท ก.พาณิชย์ จำกัด
2. คุณศักดิ์ชัย ลาภพรศิริกุล	สมาคมพ่อค้าพืชไร่จังหวัดเพชรบูรณ์
3. คุณขุนศรี ทองย้อย	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ เมล็ดพันธุ์ จำกัด
4. คุณฉวีวรรณ คำพา	นายาสมาคมส่งเสริมการเลี้ยงไก่แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
5. คุณสมพร กมลพรสิน	นายกสมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ
6. คุณพรรณิ วิชาชู	หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

สรุปผลการประชุมระดมสมอง
การพัฒนากระบวนการผลิต การตลาดของข้าวโพดอย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ 1 ด้านราคา

หลังจากเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันที่ราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ทำให้พลังงานทดแทนกลายเป็นนโยบายที่สำคัญของหลายประเทศ ความต้องการวัตถุดิบเพื่อผลิตพลังงานทดแทนจึงเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย โดยในตลาดโลก ข้าวโพดถือเป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตพลังงานทดแทน โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา ความต้องการข้าวโพดในตลาดโลกจึงสูงขึ้นมาก ราคาข้าวโพดในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้ราคาข้าวโพดภายในประเทศซึ่งอิงกับราคาตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นตาม

สำหรับตลาดภายในประเทศ ข้าวโพดถือเป็นวัตถุดิบที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ โดยในอดีตการเลี้ยงสัตว์ปีกใช้ข้าวโพดถึงร้อยละ 50 ของข้าวโพดที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ทั้งหมด แต่ในปัจจุบัน การเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่น เช่น สุกร ปลา และกุ้ง ก็เริ่มใช้ข้าวโพดเป็นส่วนผสมมากขึ้น ดังนั้น เมื่อราคาข้าวโพดสูงขึ้น ก็ทำให้ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์สูงขึ้นตาม และส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องตามไปด้วย เช่น อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ ซึ่งมีการเจริญเติบโตขึ้นทุกปี แต่ใช้ข้าวโพดในสัดส่วนเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นเมื่อเทียบกับอาหารสัตว์ประเภทอื่น ซึ่งในความเป็นจริงคือสูตรในการเลี้ยงสัตว์ปีกสามารถใช้ข้าวโพดได้ถึงร้อยละ 50 แต่อุปสรรคสำคัญคือราคาที่สูงนั่นเอง ซึ่งในบางครั้งเกษตรกรไม่สามารถปรับสัดส่วนอาหารสัตว์ โดยนำวัตถุดิบอื่นมาทดแทนข้าวโพดได้ทั้งหมด ดังนั้น เมื่อต้นทุนการเลี้ยงสัตว์สูงขึ้น ทำให้ราคาอาหารมีแนวโน้มสูงขึ้นตาม ซึ่งจะส่งผลต่อระดับอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศได้ แต่ถ้ากระทรวงพาณิชย์ตรึงราคาเนื้อสัตว์ เพื่อปกป้องผู้บริโภค อุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์จะประสบกับปัญหา

นอกจากราคาข้าวโพดในประเทศจะอิงกับตลาดโลกแล้ว ยังถูกขึ้นราคาจากผู้ผลิตอาหารสัตว์ซึ่งเป็นผู้ซื้อรายใหญ่ในประเทศ ดังนั้นการดำเนินยุทธศาสตร์ด้านราคา จะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ผลิตอาหารสัตว์รายใหญ่ด้วย

ทั้งนี้ภาครัฐได้ตระหนักถึงราคาข้าวโพดที่สูงขึ้น จึงได้มีการแทรกแซงราคา เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการค้าภายในประเทศ โดยอนุญาตให้นำเข้าข้าวโพด แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อตกลงและข้อผูกพันต่างๆ เช่น

- ตามข้อผูกพัน WTO รัฐบาลไทย จำกัดโควตา 54,700 ตัน โดยผู้นำเข้าภายใต้โควตาจะเสียภาษีนำเข้าร้อยละ 20 โดยช่วงเวลานำเข้าอยู่ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน 2551 เท่านั้น ในขณะที่สินค้านอกโควตาจะเสียภาษีร้อยละ 73 และค่าธรรมเนียม แต่ไม่จำกัดจำนวนการนำเข้า
- สินค้าภายใต้กฎของ AFTA มีอัตราภาษีร้อยละ 5 หรือประมาณ 2.75 บาทต่อกิโลกรัม
- ภายใต้ ACMECS ทั้งในและนอกโครงการ Contract Farming จะเสียภาษีร้อยละ 0 แต่ผู้มีสิทธินำเข้าจะต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมการค้าต่างประเทศตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมกำหนด
- ตามข้อตกลง FTA ระหว่างไทย-นิวซีแลนด์ และ JTEPA ภาษีนำเข้าร้อยละ 0

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากราคาตลาดโลกอยู่ในระดับสูง เมื่อรวมต้นทุนค่าขนส่งและภาษีนำเข้า ทำให้ราคานำเข้าสูงกว่าราคาในประเทศ จึงเป็นอุปสรรคต่อการนำเข้าข้าวโพดจากต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ควรดูแลและจัดการให้ราคาข้าวโพดมีเสถียรภาพ และเกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรม ควรส่งเสริมให้มีการนำเข้าเสรี อนุญาตให้มีการนำเข้าช่วงปลายฤดูการผลิต

เพื่อให้ตลาดปรับสมดุลในตัวเอง ทั้งนี้ควรพิจารณาถึงผลกระทบต่อทุกภาคส่วน โดยเกษตรกรต้องได้รับการปกป้อง ผู้บริโภคก็ต้องได้รับการดูแล อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาในระยะยาวควรคำนึงถึงการลดต้นทุนมากกว่าที่จะพิจารณาด้านราคาเพียงอย่างเดียว เพราะแรงจูงใจของเกษตรกรคือรายได้ที่จะได้รับ

ประเด็นที่ 2 ด้านการผลิต

ในอดีตไทยถือเป็นผู้ส่งออกข้าวโพดในตลาดโลก โดยมีสัดส่วนการส่งออกถึงร้อยละ 80 ของผลผลิตทั้งหมด แต่นับตั้งแต่ปี 2535 ที่มีการขยายอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์เป็นต้นมา ทำให้ความต้องการใช้ภายในประเทศสูงขึ้นมาก ส่งผลให้ระดับการผลิตและการบริโภคภายในประเทศใกล้เคียงกันมาก สัดส่วนการบริโภคภายในประเทศสูงถึงร้อยละ 90 ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าในอนาคตปริมาณผลผลิตข้าวโพดจะไม่เพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ ประกอบกับความต้องการข้าวโพดในตลาดโลกเพื่อใช้ผลิตพลังงานทดแทน ทำให้ราคาข้าวโพดในประเทศปรับตัวสูงขึ้น

จากสถิติปริมาณการผลิตข้าวโพดไทย พบว่า แม้ราคาข้าวโพดจะสูงขึ้น แต่ปริมาณผลผลิตข้าวโพดไทยกลับไม่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะพื้นที่ปลูกข้าวโพดที่ลดลงอย่างมาก โดยสาเหตุสำคัญคือ พืชทดแทนชนิดอื่นให้ผลตอบแทนดีกว่า เช่น มันสำปะหลัง ทำให้เกิดการแย่งพื้นที่เพาะปลูก รวมทั้งข้าวโพดยังมีความเสี่ยงสูงในเรื่องของสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากต้องอาศัยน้ำฝน ในบางปีข้าวไร่ข้าวโพดประสบกับปัญหาผลผลิตเสียหาย อันเนื่องมาจากภัยแล้ง ดังนั้นการจะให้เกษตรกรเปลี่ยนพื้นที่เพาะปลูกกลับมาเป็นข้าวโพดเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก เมื่อพื้นที่เพาะปลูกลดลงย่อมส่งผลต่อปริมาณการผลิตด้วย แต่เนื่องจาก ผลผลิตต่อไร่ของไทยสูงขึ้น ทำให้ปริมาณการผลิตไม่ลดลงมากนัก โดยในปีเพาะปลูก 2551/2552 ปริมาณการพื้นที่การผลิตอยู่ที่ 5.97 ล้านไร่ ผลผลิตประมาณ 3.6 ล้านตัน คิดเป็นผลผลิตต่อไร่ (Yield) 603 กิโลกรัมต่อไร่

ในด้านต้นทุน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้คาดการณ์ต้นทุนของเกษตรกรในการผลิตข้าวโพดประมาณ 7-7.5 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูง แม้ว่าในปีที่ผ่านมาเกษตรกรจะไม่ได้รับผลกระทบมากนัก แต่อาจส่งผลการผลิตข้าวโพดในอนาคตได้ เนื่องจากชาวไร่ได้รับกำไรน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตสินค้าเกษตรประเภทอื่น

ข้อเสนอแนะ

- ควรเพิ่มผลผลิตภายในประเทศให้มากขึ้น เพื่อรองรับความต้องการที่สูงขึ้น โดยยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ
1. เพิ่มผลผลิตต่อไร่ พันธุ์ โดยพัฒนาด้านเทคโนโลยีการเกษตร ในขณะเดียวกันรัฐควรดูแลเรื่องต้นทุนการผลิตของเกษตรกร และการจัดการในฟาร์ม โดยเฉพาะ Supported Infrastructure ต่างๆ เช่น คุณภาพดิน ระบบน้ำ รวมถึงการจัดสรรพื้นที่การผลิต เพื่อลดการปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปผลิตพืชชนิดอื่น
  2. สนับสนุนการประกันภัยพืชผล ซึ่งได้มีการเสนอรัฐบาลมาแล้วหลายครั้ง โดยให้ประเทศสหรัฐอเมริกา ร่วมกับสมาคมวิทยาศาสตร์ประกันพืชผลสินค้าเกษตร โดยใช้ดัชนีภูมิอากาศ ทั้งนี้เกษตรกรจะต้องเสียเบี้ยประกัน เช่น 120 บาทต่อไร่ หรือ 80 บาทต่อไร่ ขึ้นอยู่กับวงเงินประกัน ถ้าพืชผลเสียหายจะได้รับการชดเชย เช่น ถ้าเสียหายทั้งไร่จะได้รับเงินชดเชยไร่ละ 1,700 บาท และ 1,200 บาท สำหรับเกษตรกรที่เสียค่าเบี้ยประกัน ไร่ละ 120 บาท และ 80 บาท ตามลำดับ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการทดลองกับเกษตรกรไปบ้างแล้ว และได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีเนื่องจากเกษตรกรมีความกังวลในด้านภูมิอากาศซึ่งส่งผลต่อปริมาณผลผลิตมาก

3. การทำ Contact Farming ภายใต้กรอบความตกลง ACMECS ถือเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับการแก้ปัญหา ด้านพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่สำคัญสำหรับการผลิตข้าวโพดของไทย โดยใช้ประโยชน์จากภูมิประเทศที่ใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม ภาครัฐควรกำจัดการอุปสรรคทางการค้า เช่น กำแพงภาษี ซึ่ง ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม ทั้งนี้ผลผลิตที่เกิดจากการทำ Contact Farming ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ แตกต่างกับเทคโนโลยีของไทยที่ล้ำหน้ากว่าประเทศเพื่อนบ้าน และสินค้าส่วนใหญ่จะนำเข้ามาเพื่อใช้ ส่งออก จึงไม่กระทบต่อภาคการเกษตรในประเทศ
4. ส่งเสริมให้เกิดการนำเข้าเสรี ควรลดการกีดกันการนำเข้า เพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค แต่รัฐ จะต้องดูแลเรื่องมาตรฐานสินค้าให้เป็นไปตามมาตรฐาน ในขณะเดียวกัน ควรเปิดเสรีด้านการส่งออก ด้วย เพราะจะสามารถช่วยพยุงราคาในประเทศไม่ให้ตกต่ำ เมื่อมีผลผลิตส่วนเกินในตลาดได้ ทั้งนี้ใน ระยะแรกของการค้าเสรี อาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรรายย่อย เพราะภาคการส่งออกจะปรับตัวได้ไว กว่าตลาดภายใน รัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเหล่านี้ด้วย เช่น การให้สินเชื่อ เป็นต้น ทั้งนี้ถ้า ตลาดภายในมีปัญหาย่อมจะกระทบกับภาคการส่งออกด้วย

นอกจากนี้การจัดทำตัวเลขทางสถิติให้เป็นมาตรฐาน สอดคล้องกับปีเพาะปลูกของข้าวโพด (เริ่ม ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 มิถุนายน ของปีถัดไป) เช่น รายงานปริมาณสินค้าคงเหลือ (Ending Stock) ณ วันที่ 30 มิถุนายน แทนที่จะเป็น 31 ธันวาคม ตามปีปฏิทิน ซึ่งระบบสถิติดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เกี่ยวข้อง ในการทำความเข้าใจและคาดการณ์สถานการณ์ของตลาดข้าวโพดได้ดีขึ้น ดังเช่นกรณีสถิติของ กระทรวงเกษตรฯ สหรัฐอเมริกา (United States Department of Agriculture: USDA)

ประเด็นที่ 3 ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าและคลังสินค้าสาธารณะ

3.1 ตลาดสินค้าสาธารณะ

ในปัจจุบันไทยมีตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า (Agricultural Futures Exchange of Thailand: AFET) สำหรับสินค้า ข้าว กุ้ง และยางพารา ในขณะที่ข้าวโพดยังไม่ได้เป็นสินค้าที่ซื้อขายกันในตลาด ในช่วง ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมากระทรวงพาณิชย์ผลักดันได้ตลาด AFET มาโดยตลอด แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย มากนัก ดังจะเห็นได้จากปริมาณการซื้อขายที่ค่อนข้างน้อยในแต่ละสินค้า ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการที่ เข้าไปเป็น Hedger หรือ Speculator

ปัญหาที่ผ่านมาของตลาด AFET ของไทยที่สำคัญคือ กฎระเบียบของตลาดไม่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่อง การส่งมอบสินค้าตามกำหนด พบว่า เมื่อถึงกำหนดการส่งมอบสินค้าตามที่ได้ตกลงซื้อขายล่วงหน้า กลับไม่มีการส่งมอบจริง ทำให้ผู้ซื้อและผู้ขายมีความขัดแย้งกัน แม้ว่าในตลาดล่วงหน้าที่ได้รับการพัฒนาแล้ว จะไม่จำเป็นต้องมีการส่งมอบจริง เพราะเป็นการตกลงซื้อขายเพื่อใช้เป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงด้าน ราคาเท่านั้น แต่ในระยะเริ่มแรกของตลาด การรับส่งมอบสินค้ายังมีความจำเป็น เพราะจะสร้างแรงจูงใจให้ เกษตรกรและผู้ประกอบการเข้ามาซื้อขายในตลาด

นอกจากนี้ จุดรับส่งมอบก็เป็นปัญหาเช่นกัน ดังเช่นในกรณีของมันสำปะหลังที่การส่งมอบสินค้าต้อง กระทำที่จังหวัดอุตรดิตถ์เพียงแห่งเดียว ทำให้เกิดปัญหาดันทุนขนส่งสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดการตีคืน (Reject) สินค้า

ข้อเสนอแนะ

ควรสนับสนุนตลาดที่ซื้อขายล่วงหน้า เนื่องจากเป็นพัฒนาการสูงสุดของระบบการค้า ช่วยลดความเสี่ยงทางด้านราคาที่ผันผวนได้ อย่างไรก็ตาม สินค้าที่จะซื้อขายในตลาดควรจะมีศักยภาพและมีความผันผวนทางราคามาก เช่น ข้าว ยาง และกุ้ง ในขณะที่ข้าวโพดมีความต้องการซื้อและขายใกล้เคียงกัน ความผันผวนทางราคามีไม่มากนัก ดังนั้น การจำหน่ายสินค้าข้าวโพดเข้ามาซื้อขายในตลาดล่วงหน้า จะต้องทำการศึกษาให้ละเอียดก่อน เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ในช่วงแรกควรสนับสนุนให้เกิดการส่งมอบจริงให้มาก รวมทั้งเพิ่มจุดส่งมอบมากขึ้น แล้วในอนาคตตลาดจะพัฒนาไปสู่ระดับที่ไม่จำเป็นต้องมีการส่งมอบเอง

3.2 คลังสินค้าสาธารณะ

คลังสินค้าสาธารณะจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนกลไกตลาด เนื่องจากในช่วงต้นฤดูการผลิต สินค้าเกษตรจะมีราคาต่ำ ความต้องการซื้อมีมาก เพื่อนำไปขายตอนปลายฤดู แต่มีปัญหาด้านเงินทุนและแหล่งเก็บรักษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัดที่ผู้ประกอบการรายย่อยไม่มีไซโลหรือคลังสินค้าเป็นของตนเอง ซึ่งคลังสินค้าสาธารณะจะช่วยแก้ปัญหาด้านแหล่งเก็บรักษา และช่วยให้ผู้ประกอบการมั่นใจว่ามีสินค้าเพียงพอ กับความต้องการขายและสามารถซื้อสินค้าในช่วงที่ราคาต่ำได้ นอกจากนี้คลังสินค้าสาธารณะยังจะช่วยแก้ไขปัญหา Oversupply ในตลาดและรักษาเสถียรภาพทางราคาของสินค้าเกษตรได้

ข้อเสนอแนะ

รัฐควรส่งเสริมให้เกิดคลังสินค้าสาธารณะ โดยผ่อนคลายนโยบายระเบียบในด้านต่าง ๆ เพื่อเอื้อให้เกิดคลังสินค้าสาธารณะได้โดยง่าย ซึ่งในปัจจุบันได้มีการปรับลดกฎระเบียบด้านคลังสินค้าสาธารณะบ้างแล้ว และกระทรวงพาณิชย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโลและห้องเย็นต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับอนุมัติในหลักการเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในขั้นตอนของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา